

[Madsen-Mygdal.]

paa 200 Kr. plus 2 pCt. af Ejendomsskylden, hvad der jo altid vil blive mere end 200 Kr., dog højst 2 000 Kr. pr. Ejendom.

Det er min Overbevisning, at rigtigt administreret vilde de nævnte 30 Mill. Kr. sikkert være mere end rigeligt til disse Udlaan, men i Modsætning til den vedtagne Lov vilde Beløbet efter vort Forslag blive anvendt straks og anvendt paa en anden Maade, saaledes at det sætter ind netop dér, hvor der er Fare for, at Hjemmet bryder sammen, og at Landmanden og hans Familie sættes ud af Hjem og Virksomhed.

Ved Behandlingen af Loven om Udlaan af Erhvervenes Laanefond til Ejere af Landbrugsejendomme til Opnaaelse af Akkord, hvor der jo i Virkeligheden ikke var noget Kniberi, hvor man anviste rundelige Laanebeløb, gik man vistnok ud fra den Opfattelse — det maa jeg antage; ellers er der ikke Mening i Flertalspartiernes Vedtagelse —, at det egentlig kun er de Landmænd, der skylder mere end Værdierne, der skal have Hjælp, de andre, der er solvente og mere eller mindre velstillede, maa kunne klare sig selv. Ja, men saadan er Forholdet ikke. De kan ikke klare sig selv. Der er ikke saa stor Forskel paa, om en Mand i Dag skylder nogle Tusinde mere end Værdierne eller mindre end Værdierne, da de Indtægter, der har været i et Landbrug i det sidste Aar, knap nok kan dække de løbende Udgifter, men aldeles ikke muliggør Henlæggelse til Renter og Afdrag.

Jeg skal af den fra Sønderjydske Kreditforening offentliggjorte Udtalelse fremdrage et af de dér nævnte Eksempler, hvor der netop er Tale om Landmænd, der er fuldt solvente, men hos hvem der alligevel skal gøres Udlæg for Renter og Restancer, og for hvem det er umuligt ved Laan eller paa anden Maade at skaffe sig Beløb til Dækning af disse Restancer. Der er her ikke Tale om en overprioriteret Ejendom. Disse Eksempler viser det ganske urigtige i at begrænse Akkordlovens forholdsvis rundelige Laanebevillinger alene til dem, der har sørget for at laane mere, end de tilstedeværende Værdier kan dække.

Jeg skal nævne det ene af de anførte Eksempler. Det er en lille Ejendom paa 12 ha, altsaa et stort Husmandsbrug eller et mindre Gaardmandsbrug. Ejendomsskylden er 15 100 Kr.; Gælden er 12 700 Kr. til Kreditforeningen, 1 500 Kr. til en Bank og 200 Kr. i løs Gæld, i alt 14 400 Kr., altsaa en Gæld, noget mindre end Ejendomsskyldvurderingen. Alligevel meddeler Kre-

ditforeningen, at den for ikke at tabe sine Rettigheder er nødt til at gøre Udlæg i denne Mand's Ejendom for Renterestance fra December Termin 1930.

Se, hvis denne Ejendom anslaaes til en samlet Værdi med Besætning og Inventar af ca. 20 000 Kr., saa er der med en Gæld paa 14 400 Kr. en Formue hos denne Mand paa 5 600 Kr. Der er altsaa fuld Solvens, og man kan ikke sige, at han er en stærkt forgældet Mand. Var det da ikke rimeligt, at man ved et Terminslaan afværgede Katastrofen for dette Hjem? Var det ikke fuldt saa rimeligt som at tilbyde et langt større Laan i Tilfælde af Akkord? I dette Tilfælde, hvis Akkordloven kom til Anvendelse — det kan den jo ikke komme; for Manden skylder ikke nok —, hvis han altsaa skyldte tilstrækkeligt, vilde det betyde, at der kunde laanes over 1 500 Kr. til Tilvejebringelse af Akkord. Vilde det dog ikke være rimeligere i dette Tilfælde, at man gav et Laan netop her, hvor det kan gøres med et meget mindre Beløb og med meget større Sikkerhed? Er det rimeligt, at den Mand skal sættes ud af Hjemmet, medens den, der skylder langt ud over Værdien, faar Hjælp og rundelig Hjælp gennem Akkordloven? Den Krisehjælp, som i dette bestemte Eksempel her efter den vedtagne Lov kan gives, er nemlig ganske betydningsløs.

Jeg skal ikke gennemregne Eksemplet her; men enhver, der vil regne det igennem, vil se, at den Forskel, som Procenten skal sættes i Forhold til, er 800 Kr.; og det, der kommer til Udbetaling nu, er $\frac{1}{2}$ pCt. eller 44 Kr. Men 44 Kr. for denne Ejendom gør selvfølgelig hverken fra eller til; de kan ikke redde denne Mand fra Tvangsauktion; 44 Kr. kan ikke en Gang dække Udgifterne ved en Auktion. Derimod vilde han efter det Forslag, vi har stillet, opnaa en øjeblikkelig Hjælp — jeg ser her helt bort fra Fritagelsen for et halvt Aars Amtsskat, som jo er forkastet — af 200 Kr. plus 2 pCt. af Ejendomsskylden, hvilket altsaa her vilde udgøre i alt 502 Kr.

Se, det er en Forskel; det vilde i dette Tilfælde betyde, at denne Mand kunde reddes. Og det er ikke nogen særlig risikabel Anbringelse efter hans Formueomstændigheder at sætte disse 502 Kr. ind. Det er i hvert Fald meget farligere ved en Akkord at sætte 1 500 Kr. ind udenfor selve Værdierne.

Man kan maaske sige: Ja, men du regner kun med en Fjerdedel af Hjælpen. Men det er den Fjerdedel, der har Interesse. Det kan ikke hjælpe Manden, naar Kreditforeningen har taget hans Ejendom i